

De ce-ai dat, Doamne?!

Grigore Vieru

Lui Ozea Rusu
Copiii leșină, nu-i bine,
Și moarte picură din nori.
Și chiar izvorului îi vine
Un fel de greață uneori.
Atâtea vorbe și minciuni,
Atâtea seci promisiuni!
De ce-ai dat, Doamne, grai la om,
Iar nu la floare și la pom?!
A prins a înălbi,
Precum ninsorile,
Și tinerețea mea!
Mai bine ar vorbi
În lume florile,
Iar omul ar tăcea!
E falsă mila ori e mută,
Iar crucea de la piept e joc.
În moarte tot mai mulți se mută,
Văzând că-n viață nu au loc.
Atâtea vorbe și minciuni,
Atâtea seci promisiuni!
De ce-ai dat, Doamne, grai la om,
Iar nu la floare și la pom?!
A prins a înălbi,
Precum ninsorile,
Și tinerețea mea!
Mai bine ar vorbi
În lume florile,
Iar omul ar tăcea!